

Kraft i omtrent et Aar. Jeg haaber, at det vil blive rettet i Udvalget.

Jeg skal endnu kun til det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Jørgen Pedersen), som udtalte, at Erhvervsskatten var retfærdig, sige: ja, det kan vi vist alle være enige om, at den er, *nota bene* indenfor rimelige Grænser; men, maa jeg spørge, er der nogen Sandsynlighed for, at denne Erhvervsskat vil blive holdt indenfor rimelige Grænser? Kan ikke en eller anden Kommune — jeg haaber ikke, der eksisterer en saadan — i Bevidstheden om, at en stor Skatteyder er bundet til Kommunen i to Aar, misbruge dette to Aars Moratorium, dette finansielle Stavnsbaand til at skruer Erhvervsskatten op i en ganske urimelig Højde, en Højde, man slet ikke kan anse for at være retfærdig? Jeg tror, at det vilde være langt bedre i Længden for en saadan Kommune, om den lagde mere Vægt paa at behandle de store Skatteydere med Rimelighed, saaledes at vedkommende Skatteyder ikke søgte det eneste Middel til Redning for Udplyndring: at komme bort fra Kommunen; jeg tror, at det i det lange Løb vilde være bedre for Kommunen. I et enkelt Aar, maaske to Aar, kan det gaa godt; naar Manden er bundet, saa er han bundet, men i det lange Løb kan det ikke gaa. Det, der har bygget de store Byer op, det, som har gjort, at den By, som vi lever i, København, er saa stor og mægtig, at den langt overskygger det meste af Landet, er netop det, at hidtil er de store Foretagender og de Folk, som har været Ledere af Landets Erhvervsliv, blevet behandlet med Rimelighed og Retfærdighed, men den Dag, det ophører, tror jeg ogsaa, Københavns Størhed vil være forbi. Vi hører kun om Rettigheder for den ene Klasse og om Pligter for den anden, men hidtil har de, der har betalt de højeste Skatter, kun haft en Pligt og ingen Rettigheder, og Pligten har været den at betale.

Jeg haaber nu, at denne Sag vil gaa i Udvalg, og at den der ikke vil faa en ensidig Behandling, men en Behandling, der ser paa Sagen ikke alene fra den enkelte Kommunes Synspunkt, men under Hensyn til hele Landets Tarv.

Godskesen: Da vi sidst forhandlede om den mellemkommunale Skattelovgivning, en Forhandling, som blev omtalt af det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Jørgen Pedersen), havde jeg Lejlighed til udførligt at sige min Mening om de Principper, vi burde anlægge for en saadan Lovgivning, og

jeg skal derfor ikke komme ind paa at gentage noget af, hvad der i saa Henseende kunde siges, saa meget mindre som jeg kan slutte mig til de Betragtninger, som det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) gjorde gældende.

Jeg skal kun tillade mig at berøre et enkelt Punkt. Det er fra flere Sider blevet fremhævet meget stærkt, at den mellemkommunale Beskatning, som blev indført i 1903, havde vist sig at være en Skuffelse, og at det var nødvendigt at skaffe navnlig Købstadkommunerne større Indtægter af Erhvervsskatten. Ja, det er jo muligt, at der er nogle Steder, hvor man ikke har faaet ret meget ud af Erhvervsskatten, saaledes som den hidtil har bestaaet, men der er ogsaa andre Steder, hvor man har faaet særdeles meget ud af denne Skat. Jeg maa have Lov til i denne Forbindelse at nævne den Kommune, som jeg særlig repræsenterer, Frederiksberg, i dens Forhold til København. Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at Forholdet mellem Frederiksberg og København ikke er som Forholdet mellem en Landkommune og en Købstadkommune. Her er der Tale om to Hovedstadskommuner, som byder ganske de samme kommunale Goder, men Forholdet er det, at Københavns Kommune er den Del af Storkøbenhavn, hvor man særlig erhverver, medens Frederiksberg Kommune er en Del af Storkøbenhavn, hvor Folk fortrinsvis bor. Det er en Beboelseskommune, medens København er en Erhvervskommune. Dette Forhold er i sig selv en meget stor Fordel for Københavns Kommune og bør vel ogsaa være det. Det medfører blandt andet, at København faar saa at sige hele Selskabskatten, skønt overmaade mange Aktionærer bor paa Frederiksberg. Men desuden maa Frederiksberg af sine personlige Skatter afgive en meget betydelig og stadig stigende Procentdel til København som Erhvervskommune for et stort Antal frederiksbergske Borgere. I de senere Aar har den Del af de personlige Skatter, som Frederiksberg har maattet afgive til København som Erhvervskommune, svinget omkring 10 pCt. af den samlede Skatteindtægt, men i det sidst forløbne Skatteaar, 1916—17, har det været 16,3 pCt. af den frederiksbergske Skatteindtægt. Det udgør et Beløb af omtrent 615.000 Kr., og, vel at mærke, et saadant Beløb vil Frederiksberg komme til at afgive ikke blot, naar Forholdet er det, som det har været de sidste Aar, at de personlige Skatter paa Frederiksberg er en lille Smule lavere end i København, men ogsaa, hvis Skatterne paa Frede-